

भक्त्वा;	भाजयित्वा,	बिभक्षित्वा,	बाभजित्वा;
विभज्य,	विभाज्य,	प्रविभक्ष्य,	प्रबाभज्य;
भाजम् २, }	भाजम् २, }	बिभक्षम् २, }	बाभजम् २; }
भक्त्वा २, }	भाजयित्वा २, }	बिभक्षित्वा २, }	बाभजित्वा २. }

(1138) “भज विश्राणने” (X-चुरादि:-1734. सक. सेट्. उभ.)

विश्राणनम्=दानम् ।

‘सेवायां भजते भजेदिति भजे; विश्राणने भाजयेद्...’ (श्लो. 65) इति देवः ।
भाजकः-जिका, विभाजयिषकः-षिका; भाजयिता-त्री, विभाजयिषिता-त्री;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिकगर्जयतिवत् (378) ज्ञेयानि ।
विभाज्य ।

(1139) “भजि भाषार्थः” (X-चुरादि:-1760. अक. सेट्. उभ.)

आस्वदीयः ।

‘भाषार्थे णिचि भञ्जयेद्.... ।’ (श्लो. 66) इति देवः ।
भञ्जकः-जिका, विभञ्जयिषकः-षिका, भञ्जकः-जिका, विभञ्जिषकः-षिका,
बाभञ्जकः-जिका; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिककुंशयतिवत्
(232) ज्ञेयानि ।

(1140) “भट भृतौ” (I-भ्वादि:-307-780. अक. सेट्. पर.) घटादिः ।

भृतिः=वेतनम् । ‘भृतिः=वेतनप्राप्तिः ।’ इति धा. का. व्याख्यायाम्
(1-41) । भाटकः-टिका, भाटकः-टिका, भटकः-टिका, विभटिषकः-
षिका, बाभटकः-टिका, इत्यादीनि सर्वाणि रूपाणि भौवादिककठतिवत्
(148) बोध्यानि । भटितम् ।

1. ‘भट परिभाषणे’ इति घटादिषु पठ्यते । अस्यैव भृत्यर्थकस्य धातोः परि-
भाषणार्थे मित्त्वार्थोऽनुवादः । ततश्च परिभाषणार्थे घटादित्वेन मित्वात् णौ, ‘मिता
ह्रस्वः’ (6-4-92) इति उपधाह्रस्वे रूपमेवम् । एवं तृजादिष्वपि भटयिता-त्री
इत्यादीनि रूपाणि यथायथमूह्यानि ।

2. औणादिके [द. उ. 8.93] इत्रप्रत्यये रूपमेवम् । भटित्रम्=शूलषकमांसम्-
‘वेतनमित्युणादिवृत्तौ—’ इति मा. धा. वृत्तिः ।

A. ‘आज्ञापनामिह विभज्य नृपेण दृष्टौ....॥’ धा. का. 3. 40,